

בש"פ 7674/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7674/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

ז' בתשרי התשע"ז (9.10.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד נורית הרצמן

בשם המבקשת:

עו"ד רמזי סקיס

בשם המשיב:

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 12.10.2016 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 21505-01-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. המשיב לפניי מואשם בשורת עבירות מין בקטינים שעמם היה בקשר. האישום הראשון מייחס למשיב עבירות מין ואלימות שביצע במשך כ-5 שנים, עד לחודש פברואר 2012, בשלושת אחייניו הקטינים (שהיו בכל התקופה האמורה בני פחות מ-10 שנים), בעת שהמשיב התגורר בבית משפחת הקטינים. נטען כי במספר רב של מקרים ביצע המשיב

בקטינים מעשי סדום ומעשים מגונים. כמו כן, מיוחסות למשיב עבירות אלימות כלפי ביתו הקטינה. לטענת המבקשת, בהזדמנויות שונות תקף אותה המשיב בחלקי גופה השונים בידיו ובאמצעות קרש שאורכו כמטר. האישום השני מייחס למשיב עבירות מין שביצע בהזדמנויות רבות בקטינה ילידת 2005 בין השנים 2012-2014, בעת שהתגורר בבית משפחתה של הקטינה - קרובת משפחתה של בת זוגו לשעבר. נטען כי המשיב ניצל את היעדרותם של הורי הקטינה מבית המשפחה, ובמספר רב של הזדמנויות ביצע בקטינה מעשי סדום ומעשים מגונים, אשר כתוצאה מחלקם נחבלה הקטינה. אירועים אלה נחשפו רק לאחר שהקטינה ביצעה ניסיון אובדני בבית ספרה. האישום השלישי, מייחס למשיב עבירות מין ואלימות שביצע במשך כ-8 חודשים עד לחודש אוגוסט 2015 ב-ל', קטינה ילידת 2002 חברה של ביתו הקטינה. נטען כי בתקופה זו נרקמו יחסים קרובים בין המשיב לבין הורי הקטינה, שבמסגרתם נהג המשיב להגיע לביתה מדי יום, ואף נשאר ללון בביתה וטיפול בה ובאחותה. כעולה מכתב האישום במספר רב של הזדמנויות ביצע המשיב ב-ל' מעשים מגונים בביתה ובגינות ציבוריות, ואף ביצע בה עבירות אינוס וניסיון אינוס. עוד צוין כי במספר הזדמנויות תקף המשיב את ל' ואת ביתו בכך שסטר להן על פניהן.

2. ביום 23.2.2016 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטה צוין כי בין הצדדים קיימת הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט דחה את בקשתו של המשיב לעריכת תסקיר לבחינת חלופת מעצר, וזאת תוך שקבע כי "מדובר בתיק בו יש מקום להורות על מעצר עד תום ההליכים ללא צורך לבחינתה של חלופה קונקרטית", שכן "עילת המסוכנות היא בעוצמה משמעותית ביותר, והיא נלמדת הן מפרק הזמן בו פועל המשיב [...] ממגוון האירועים המפורטים בכתב האישום, מגילם הצעיר של קורבנות העבירה". עוד צוין בהחלטה כי המשיב הודה במעשים המיוחסים לו וציין בחקירתו כי "יש לו משיכה מינית לילדים"; וכי עיון בהודעה שמסר מלמד כי "מדובר במי שנעדר גבולות מוסריים או חוקיים". לפיכך, קבע בית המשפט כי אין בכוחה של חלופת מעצר כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. כעולה מהחומר שהובא לעיוני, על החלטה זו לא הוגש ערר.

3. לפניי בקשתה הראשונה של המדינה להארכת מעצרו של המשיב. לטענת המבקשת המעשים המיוחסים למשיב מצביעים על מסוכנות גבוהה ביותר, שכן מדובר במסכת עבירות מין ואלימות קשות, שבוצעו לכאורה במשך שנים בקטינים שעליהם היה אחראי. המבקשת הוסיפה כי המעשים בוצעו בבתי משפחות המתלוננים, תוך ניצול האמון שנתנו אלה במשיב. עוד צוין כי קיים חשש ממשי ששחרורו של המשיב ממעצר יוביל לשיבוש הליכי משפט; כמו גם להימלטותו. לכך הוסיפה המבקשת כי המשיב הוכיח במעשיו כי לא ניתן ליתן בו אמון, שכן הוא לא נרתע מביצוע המעשים חרף העובדה שעומד נגדו מאסר מותנה קודם; ועל אף שנחקר בעבר בחשד שביצע חלק מהמעשים. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי טוענת המבקשת כי הגם ששמיעת ההוכחות בתיק טרם החלה, העיכובים שנגרמו נובעים מבקשות דחייה שהגיש המשיב; כמו גם הצורך למצות את הליכי הגישור בין הצדדים והעובדה שייצוגו של המשיב הוחלף לאחרונה. נטען כי בתקופת הארכת המעצר המבוקשת קבועים 4 דיוני הוכחות; וכי ניתן לצפות שמשפטו של המשיב יתקדם באופן משמעותי.

בדיון שהתקיים לפניי ביום 9.10.2016 חזרה המבקשת על טענותיה אלו. בא כוחו של המשיב לא חלק כי המשיב קושר את עצמו למעשים המיוחסים לו, אולם לשיטתו יש מקום לשקול חלופת מעצר טיפולית שתאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושמעתי את טיעוניהם בדיון שהתקיים לפניי, אני סבור כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבוא בית המשפט להאריך את מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עליו לאזן בין זכותו של

הנאשם - שעומדת לו חזקת החפות - לחירות, לבין האינטרסים הנוגעים לשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (בש"פ 6013/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (11.9.2014)). בין אלה על בית המשפט לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני הימלטות הנאשם; חלוף הזמן מאז מעצרו של הנאשם; קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם את זהות הגורם שעליו מוטלת האחריות להימשכות ההליכים (בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). במקרה דנן סבורני כי המסוכנות העולה מהמשיב היא ברורה. בית המשפט המחוזי עמד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב כמי שמיוחסות לו עבירות מין חמורות בשורה של קטינים, שעמם היה בקשר. מדובר במסכת עבירות שהתבצעה לכאורה לאורך שנים ארוכות, ותוך שהמשיב ניצל את האמון שנתנו בו הורי הקטינים והקטינים עצמם - דבר המעיד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו (בש"פ 1693/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (11.3.2014)). עוד צוין בהחלטה כי המשיב עצמו מודה במעשים המיוחסים לו, וכי הוא ביצע אותם הגם שנחקר בעבר בחלק מהתיקים, אך שוחרר משלא נאספו די ראיות לצורך הגשת כתב אישום נגדו. על רקע זה נקבע כי אין בנמצא בעת הנוכחית חלופה כלשהי שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב שהוא "פדופיל פעיל" - כפי שמצוין בהחלטת בית המשפט המחוזי. ער אני לכך כי שלב ההוכחות בעניינו של המשיב טרם החל, אך כעולה מהנתונים שהובאו לעיוני, העיכובים בהתקדמות ההליך עד כה נבעו - בין היתר - מבקשות ההגנה לדחיית מועדי דיון לשם לימוד החומר; מיצוי הליכי הגישור וההידברות בין הצדדים; ומהחלפת ייצוגו של המשיב. עם זאת - כפי שציינה המבקשת - אך לאחרונה הורה בית המשפט המחוזי על קביעת 4 דיוני הוכחות לתקופה הקרובה (חודש נובמבר 2016), שבהם צפוי משפטו של המשיב להתקדם באופן משמעותי. בשים לב לכך, ובנתון לעוצמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, מצאתי להיעתר לבקשה.

הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים, החל מיום 12.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 21505-01-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ז (10.10.2016).

ש ו פ ט